

въ со^свѣтъхъ ѿаломскіхъ истина твою Бѣже, воспою тебѣ въ г҃слехъ, Свѧтый Ісрایилъ.

Бг. Возрадуетсѧ оустанѣ мой, єгда воспою тебѣ, и душа моя, юже єси избавилъ:

Бд. Вѣже и азъка мой вѣсь дѣнь поѹчитсѧ праудѣ твоей, єгда постыдѧтсѧ и посрамятсѧ иѹщи и слаб мнѣ.

Соломонъ, ѿаломъ Давидъ, ба.

Б. Бѣже съдъ твой цареви даждь, и прауда твою сына царевы:

Б. Судити людемъ твоимъ въ праудѣ, и нїшымъ твоимъ въ съдѣ.

Б. Да воспрімутъ горы міръ людемъ и холми прауда.

Б. Съдитъ нїшымъ людскимъ, и спасетъ сыны оубогихъ, и смиритъ клеветника.

Б. И преодолеетъ съ солнцемъ, и прѣжде луны рода родовъ.

Б. Снидетъ яко дождь на рѣно, и яко каплюша на землю.

Б. Возсїдеть во днѣхъ єгѡ прауда, и множество мира, дондеже ѿиметсѧ луна.

Б. И обладаетъ ѿ моря до моря, и ѿ рекъ до конечъ вселенныѧ.

Б. Предъ нимъ припадутъ Владоплѣне и врази єгѡ перстъ полижутъ.